

[1]

**Enric Batlle i Juan
Herreros
participen a la
cloenda del
Congrés**

Imatge:

© Col·legi d'Arquitectes de Catalunya (COAC)

L'arquitecte madrileny **Juan Herreros** va obrir la jornada de cloenda del Congrés d'Arquitectura, i ho va fer amb una conferència sobre l'interès general de l'arquitectura i els seus valors per millorar les ciutats, el territori i la vida de les persones.

L'arquitecte, catedràtic de Projectes a l'ETSAM i professor a la GSAPP de Columbia University, va quedar meravellat de les obres del Mercat de Sant Antoni, escenari de l'acte: "quan alguna cosa està en construcció és un moment inquietant que consumeix l'energia de molta gent per fer possible alguna cosa nova que romandrà en el temps i que es va construir amb molt esforç". Per a Herreros, aquesta és la complexitat de l'arquitectura: tirar endavant un projecte. Una complexitat que, ara, en aquests temps de canvi, demana tota l'atenció dels arquitectes.

Per a Herreros, la complexitat de les noves tecnologies no és la part física (programes d'ordinador, aparells...), sinó com aquestes operen en la societat i la transformen d'una manera completament desconeguda fins ara. "El futur de l'exercici de l'arquitectura és sense dibuixos, sense presència física i sense el control de la totalitat del projecte", va assegurar. Hi ha sistemes de producció en temps real que permeten prendre decisions al moment, fins i tot sense ser-hi present a l'estudi, en les reunions amb els clients o, fins i tot, a l'obra. "Tenim una manera de pensar global que ens permet treballar en altres contextos, dirigir equips locals de forma remota". Segons Herreros, ha quedat desfasat el mite de l'arquitecte que vol controlar-ho tot. Ara hi ha l'oportunitat de desenvolupar projectes amb contingut experimental que impliquen compartir el terreny amb altres equips.

Herreros va posar com a exemples el Centre Internacional de Convencions de Bogotá, o la Torre Banco Panamà. Són edificis que es van planejar en mans de molts despatxos d'arquitectes i professionals d'altres disciplines, cadascú dedicat a la seva parcel·la però que, alhora, permeten adaptar-se als nous temps i anar evolucionant amb les necessitats del moment. I explica que, en els projectes que desenvolupen des del seu estudi, ja només dibuixen un parell de plantes, alçats i seccions... Després, la distància els permet estandaritzar les formes, com van fer a Panamà. Al CICB es van eliminar rampes, escenaris, butaques... per passar a ser un espai més polivalent que el clàssic centre de convencions. D'aquesta manera, l'edifici va aconseguir integrar-se amb la ciutat i la seva gent.

"La funció fonamental de l'arquitecte ja no és convèncer els altres que el seu projecte és el millor, sinó escoltar i retornar una anàlisi del que necessita una ciutat". Per això, per a Herreros és essencial el treball en equip i no, "com passava abans, que l'arquitecte estava envoltat d'ajudants que li resolien els problemes". "L'arquitecte ara és més aviat un DJ i fa el que pot amb el que té. Ja no es troba a dalt, sinó al costat. Ha caigut el mite de l'arquitecte director d'orquestra".

Per a Herreros, el pensament global és una de les seves estratègies per explorar el futur de les ciutats. "Cal entendre que quan fem alguna cosa a la cantonada, aquesta forma part del món. I quan fem alguna cosa a l'altra punta del món, aquesta diu molt d'allà i de nosaltres". Per això, demana reconnectar el petit esforç de qualsevol arquitecte, "perquè té una força enorme". "Hem d'explicar a la societat en què consisteix exactament la nostra feina i que sàpiguen què podem fer per ells. L'arquitectura ha de ser essencial en la construcció del futur, un futur que sabem que és complicat. Per això, necessitem que la nostra professió sàpiga què podem fer per els altres".

Seguidament, l'arquitecte **Enric Batlle** va parlar sobre el desenvolupament del territori i l'espai públic. La conferència de l'arquitecte català va girar al voltant de tres eixos: l'ecologia, el lleure i la producció. Batlle va parlar de la necessitat d'actuar sobre paisatges degradats, no només sobre els terrenys verds i agrícoles. "La voluntat per preservar els espais que tenim ha de ser prioritària, cal retornar vida a uns paratges sovint oblidats per la ciutadania?", va reclamar. L'arquitecte va posar d'exemple el projecte del fotògraf Sebastiao Salgado que va plantar dos milions d'arbres a la finca del seu pare, a Brasil, maltractada per la sequera i el bestiar, i que va permetre recuperar centenars d'espècies de plantes i arbres i retornar animals a la zona. "Tenim la capacitat de tornar a canviar tots els espais del món?", va insistir Batlle. Per a aquest arquitecte barceloní, qualsevol excusa, "com un balcó?", és bona per fer créixer verd.

Enric Batlle va parlar sobre l'Àrea Metropolitana de Barcelona, amb 636 km², ocupats per un

gran nombre d'assentaments urbans de tot tipus i per una densa xarxa d'infraestructures i serveis. No obstant això, en aquest territori encara hi ha un sistema d'espais oberts que ocupa més del 52% de la superfície total. Es tracta, doncs, d'una de les metròpolis amb més espais verds d'Europa. Aquesta infraestructura verda metropolitana, d'una gran riquesa ambiental i social, està formada per Collserola, el Garraf, la serralada de Marina, el Llobregat, el Besòs, les rieres i els rierols, les platges metropolitanes, el Parc Agrari del Baix Llobregat, la xarxa de parcs metropolitans, a més d'altres espais de naturalesa més urbana. Tots aquests espais configuren una infraestructura verda interconnectada, amb més de 60 hàbitats diferents on viuen més de 5.300 espècies, molt rellevant per a l'ecologia, el lleure i la producció de la metròpolis.

Batlle va destacar la necessitat de recuperar els espais verds i acostar-los a la ciutat. "Ara es pot fer energia amb cobertes verdes o tenir un hort. Tothom vol menjar de kilòmetre zero. Pot ser una moda, però aquesta moda és molt positiva. Hem de menjar el que es fa a Catalunya. El nostre país no es salvarà amb normatives. Se salvarà menjant-nos-el?", va remarcar.

Batlle va parlar dels límits estratègics dels seus projectes, aquells on conflueixen dues situacions que volem, com la ciutat i els espais verds. "Es tracta de no estar al lloc: s'ha d'estar al límit". En aquesta línia, Enric Batlle ha comissariat l'exposició Metròpolis Verda [2], que mostra la diversitat d'aquests espais oberts metropolitans i explora els reptes que es plantegen per a una metròpolis que vol un territori més accessible, saludable i, en definitiva, habitable. L'objectiu de l'exposició, que s'emmarca en els actes del Congrés d'Arquitectura, és divulgar aquesta nova mirada sobre els espais lliures, no com a residuals, sinó més aviat com a espais vertebradors de la metròpolis i escenaris plens de vida, lleure, natura i producció.

30/11/2016

[Tornar](#) [3]

Copyright@ Col·legi d'Arquitectes de Catalunya : <http://213.151.109.9/ca/enric-batlle-juan-herrerros-cloenda-congres>

Links:

[1] <http://213.151.109.9/ca/enric-batlle-juan-herrerros-cloenda-congres>

[2] <http://congresarquitectura2016.org/ca/content/metròpolis-verda>

[3] <http://213.151.109.9/ca/javascript%3Ahistory.back%281%29>